

MARCHA (2) *sb f i m*

W znac. **1.**: orzeczenie *m*, przydawka *f*; *w* **2.** *f*.

-a- (2), [-ã-]; końcowe a jasne.

sg N marcha (2). ◊ [*G* *marchy*. ◊ *pl N* *marchy*.]

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI – XVIII w.*

1. *Marny koń, szkapa* (1) : Ledwo mię mάρχá zánioł ná ten sławny iarmárk *KlonWor* 20; [A przecież nie náplákał/ część dla téy przygody/ Część zás dla onéy mάρχy/ ciężkiéy ienochody. Bo zá trzecim łtápieniém/ to ná łeb vtykał *Albertus* B3, A3].

2. *Padlina* (1) : to słowo animal, niemoże być Polakom włafniéy rzeczóné iedno żywiól/ bo żywie: gdy zdechnie iuz łmard/ trup/ mάρχá *SienLek* V2; [włzakoż y ná ścierwy [*orty*] łpadáią iáko łą *marchy* końskie y osle *Cresc* 1571 623].

Synonimy: **1.** *szkapa*; **2.** *smard*, *ścierw*, *trup*.

AL